

ת"פ 21627/02/21 - מדינת ישראל נגד שרית אלישקוב

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 21627-02-21 מדינת ישראל נ' אלישקוב
תיק חיצוני: 331722/2020

לפני	כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאיר
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול
נגד	שרית אלישקוב
הנאשמת	ע"י ב"כ עו"ד גילת וקסלר

החלטה

האם על בית-המשפט להשתמש בסמכותו לפי סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ולאפשר למאשימה להגיש את חקירת הנאשמת במשטרה לאחר שמיעת הסיכומים בתיק - זו השאלה העומדת לפתחי.

רקע עובדתי וטיעוני הצדדים

1. כנגד הנאשמת הוגש ביום 10.02.2021, כתב אישום המייחס לה עבירת **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. ביום 12.09.2021, ניתן מענה מפורט בתיק והתיק נקבע להבאת ראיות. ביום 17.11.2021, לאחר שנשמעו שתי עדות התביעה - **ע"ת 2** ו-**ע"ת 3**, המאשימה הכריזה 'אלו עדיו', ובאותו היום החלה פרשת ההגנה שבה נשמעה עדות הנאשמת.
3. ביום 23.11.2021, נמשכה פרשת ההגנה בה נשמעו שתי עדות הגנה נוספות והן **ע"ה 2** ו-**ע"ה 3**.
4. ביום 15.02.2022, נשמעו הסיכומים בתיק. בתום שלב הסיכומים, עתרה באת כוח המאשימה להגיש את חקירת הנאשמת במשטרה, בטענה כי בשל שגגה שנפלה אצל המאשימה חקירתה זו לא הוגשה עובר לשלב הסיכומים, תוך שקבעתי כי על המאשימה להגיש בקשה מנומקת ומסודרת בעניין זה.
5. ביום 24.02.2022, הגישה המאשימה בקשה מנומקת להגשת חקירתה במשטרה של הנאשמת בהתאם לסעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. את עתירתה תמכה המאשימה בכמה נימוקים. ראשית, נטען כי ההגנה למעשה הסכימה על הגשת הראיה עוד במענה שניתן על ידה לכתב האישום (ביום 12.09.2022),

בשעה שהיא ויתרה על שמיעת עדותה של גובת ההודעה, ומשכך ברי שהודעת הנאשמת במשטרה הייתה ראייה מוסכמת על ההגנה להגשה. שנית, אי הגשת חקירת הנאשמת כראיה בתיק נעשתה בשוגג ובהיסח הדעת, והמדובר בשגגה טכנית פרוצדורלית בלבד. ושלישית, הגשת הראייה חשובה לעשיית צדק ועל מנת למנוע עיוות דין. משכך, ובאיזון הראוי ביקשה המאשימה לאפשר את הגשת הראייה, תוך מתן הזדמנות ראוייה להגנה להיערך מחדש בכל דרך שהיא תמצא לנכון.

6. ההגנה טענה כי מנימוקי המאשימה לבקשה לא עולה טעם מוצדק לקבלת הבקשה, מה גם שבבקשה ישנו טעם לפגם, עת נטען על ידי המאשימה כי הגשת הודעת הנאשמת דרושה לצורך חקר האמת, ומנגד היא התנגדה להגשת חקירת משטרה של עדה אחרת בתיק, כראיה מטעם ההגנה. אם כי, ההגנה הבהירה כי היא איננה מתנגדת לבקשה והשאירה את העניין לשיקול-דעת בית-המשפט.

דין והכרעה

7. כידוע, חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החוק**"; "**החסד"פ**"), הינו קובץ של הוראות שעניינן, בין היתר, לקבוע את סדר הבאת הראיות בפני בית-המשפט. בעניין זה נקבע כי דרך המלך והסדר המקובל של ניהול המשפט, הוא כי ראשית נשמעת פרשת התביעה, בה התביעה מביאה את ראיותיה בפני בית-המשפט, ולאחר מכן נשמעת פרשת ההגנה בה האחרונה מביאה בפני בית-המשפט את ראיותיה שלה (ראה סעיפים 156 - 164 לחוק). לכלל זה נקבעו כמה חריגים בחוק ובפסיקה, המורים כי בהינתן תנאים מסוימים וחריגים רשאי בית-המשפט להתיר למי מהצדדים למשפט לשנות מהסדר הרגיל של הבאת הראיות, ולהביא ראיות אף לאחר שמיעת הסיכומים (ראו, סעיפים 165 - 167 לחוק, כשלענייננו הרלוונטי שבהם הינו סעיף 167 לחסד"פ, שזו לשונו: "**סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט**" (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.); רע"פ 3807/18 דמיטרי טרטיאקוב נ' מדינת ישראל (נבו, 12.08.2018); וע"פ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל, לה (3) 505 (1981)).

8. עם זאת, וזאת חשוב להדגיש, המדובר בהבאת ראיות החורגת מהסדר הרגיל, ומן הראוי כי בית-המשפט לא יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף 167 לחסד"פ, בהעדר נסיבות מיוחדות. שימוש בסמכות זו הוא **החריג**, ובית-המשפט ישקול בכל מקרה לגופו האם יש להתיר זאת בהתאם לשיקולים השונים. וכך, בצד הכלל לפיו, הראיות צריכות להיות מובאות בזמן הרגיל והמקובל, יש להכיר בשיקול-דעת בית-המשפט לסטות מהכלל, במקרים נחוצים בהתאם לצורכי הנאשם ולצורכי החברה כולה (ראו לעניין זה, ע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל**, לה (3) 505 (1981)). למעשה, גישה זו מבטאת איזון ראוי בין הצורך לשמור על הסדר המקובל של ניהול המשפט בנושא ערך וחשיבות משל עצמו לבין הצורך לשמור על גמישות דיונית שמטרתה למנוע עיוות דין כדי לקדם את עניינם של הנאשם והחברה (ראו הדברים שנאמרו בעניין זה בע"פ 5874/00 **ארנלדו לזרובסקי נ' מדינת ישראל**, נה (4) 249 (2001)). כך גם: "**יש להניח על כפות המאזנים מחד, את הצורך בהבהרה כדי עשיית צדק ומאידך, מניעת חשש לפגיעה אפשרית בנאשמים ו/או חלילה גרימת עיוות דין**" (ת"פ (מחוזי נצרת) 155/03 **מדינת ישראל נ' חאתם בן מוחמד חמד** (נבו, 05.05.2004)).

9. כמו כן, יש להזכיר את שנקבע בע"פ 5617/15 **מועתז מריסאת נ' מדינת ישראל** (נבו, 27.07.2016): "**כשלעצמי, הייתי מבחין בין מקרה בו בית המשפט מעוניין להזמין עד לצורך הבהרה ביחס לראייה קיימת, לבין הכנסת ראייה חדשה לתוך הזירה ובייחוד זו שעשויה לסייע דווקא לתביעה. ושוב נאמר, כי מקובל עליי שהפעלת סעיף 167 לחסד"פ נתונה לשיקול דעת הערכאה הדיונית, אך הזהירות נדרשת מאד....**"

10. ומן התם אל הכא, הרי שבעניינינו מחד גיסא, המדובר בראיה שהמאשימה מבקשת להגישה לאחר תום שלב הסיכומים בתיק, עת פרשת התביעה, השלב שבו הייתה אמורה המאשימה להגיש את הראיה, הסתיימה עוד ביום 17.11.2021, תוך שמאז ועד ליום 15.02.2022 לא הוגשה כל בקשה מצד המאשימה להגשת הראיה, עד אשר נטען על ידי באת כוח הנאשמת בסיכומיה כי הראיה לא הוגשה ועל כן אין מקום שהמאשימה תסתמך על האמור בה בסיכומיה. בנוסף לאלו, המדובר בבקשת המאשימה להכנסת ראיה חדשה, שעל פניה עשויה לסייע דווקא לתביעה.

11. מאידך גיסא, אכן כדברי המאשימה, במענה שניתן לכתב האישום ויתרה ההגנה על חקירתה בבית-המשפט של גובת האימרה, החוקרת שחקרה את הנאשמת במשטרה, ובהתאם לאמור בסעיף 11 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971: "...נרשמה האמרה בכתב והנאשם חתם עליה או קיים אותה באופן אחר, מותר להוכיחה בעדות על כך ממי שהיה נוכח באותו מעמד...", גילתה למעשה ההגנה את דעתה כי היא אינה מתנגדת להגשת חקירתה של הנאשמת במשטרה כראיה. משכך, דומני כי טענת המאשימה לפיה, אי הגשת הראיה נעוצה בטעות אנוש טכנית בהחלט מתקבלת על הדעת.

12. הנה כי כן, ונוכח העובדה שמטרת המשפט הפלילי הינה לעשות צדק ולהוציא כאור משפט (ע"פ 1/48 פרדריק ויליאם סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלת ישראל, א 5 (1949)), לאחר בחינת מהותה של הראיה אותה מבקשת המאשימה להגיש עתה - חקירת הנאשמת במשטרה, תוך שההגנה ויתרה מראש על חקירתה של החוקרת שגבתה את אמירתה, ולאחר שקיבלתי את טיעוני המאשימה שאי הגשת הראיה עד כה נעוצה הייתה בטעות טכנית שנפלה אצלה, הרי שמצאתי להיעתר לבקשה ולקבוע כדלקמן:

א. המאשימה תגיש את הראיה עד ליום 02.03.2022 בשעה 14:00.

ב. על מנת ליתן לנאשמת את מלוא ההגנה ולמנוע עיוות דין, ועל מנת שהגשת הראיה לא תפגע בהגנת הנאשמת, ההגנה תוכל לשטוח את טענותיה בעניין זה ככל וישנן, וזאת עד ליום 03.03.2022 בשעה 14:00.

העתק ההחלטה ישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשפ"ב, 01 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.